

Proroctvá o svetových ríšach - 1. diel

written by Drahoslav Vajda | 1. februára 2026

Seriál článkov o svetových ríšach v starozákonných a novozákonných proroctvách

Kniha Daniel 2. kapitola

Úvod

Nevieme, kedy z hľadiska času dôjde k druhému príchodu Pána Ježiša Krista a nevieme ani, kedy z hľadiska času nastanú udalosti predchádzajúce a predznamenujúce jeho príchod a skonanie tohto starého sveta. Keď však tieto udalosti nastanú, budú dobre rozpoznateľné. Predovšetkým im budú dobre rozumieť ľudia patriaci Kristovi (*rozumní budú rozumieť*): „... A bezbožní budú páchať bezbožnosť, a nebudú rozumieť niktorí bezbožní, ale rozumní budú rozumieť“ (Daniel 12:10). V tomto diely sa venujeme proroctvám proroka Daniela zapísaným v 2. kapitole knihy Daniel.

Prorok Daniel a jeho proroctvá o svetových ríšach

Príbeh proroka Daniela

Význam jeho mena je: „*Boh je môj sudca*“. V zajatí Daniel dostal meno *Baltazár*, čo je babylonské meno, ktorého význam je: „*Baal (boh) ochraňuj kráľa*“.

Daniel je jeden zo štyroch veľkých prorokov Izraela (Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel a Daniel).^{A)} Bol kráľovského či šľachtického pôvodu. V treťom roku kraľovania Jehojakima bol Daniel a jeho traja priatelia (Chananiáš, Mišael a Azariáš.) v prvej vlne zajatcov odvedený kráľom Nabuchodonozorom do babylonského zajatia (Daniel 1:1,6). Podľa nášho datovania k tomu došlo niekedy koncom roka 606, alebo začiatkom roka 605 pred Kr.

Daniel a jeho priatelia boli vybraní a pripravovaní pre službu kráľovi. Náčelník dvoranínov im dal iné, babylonské mená a nazval Daniela Baltazárom, Chananiáša Sadrachom, Mišaela Mézachom a Azariáša Abednégom (verš 1:7). Vzhľadom na ich múdrosť sa im v Babylone dostalo vysokého

vládneho postavenia. Daniel býval na kráľovom dvore a vo vládnom postavení bol až do roku 539 pred Kr., v ktorom si Babylonskú ríšu podmanil Peržan Kýros (Kýr).

Danielove videnia a proroctvá, počínajúce vzťahom na jeho dobu, sú kľúčom k porozumeniu minulých, prítomných i budúcich udalostí v biblickom pohľade. V tomto a nasledujúcich dieloch ústrednou témou sú Danielove videnia o svetových ríšach a ich vzťahu k druhému príchodu Krista a skonaniu sveta (zániku všetkých zemských ríš). V celej Knihe Daniel sú zaznamenané proroctvá o svetových ríšach a ich vládcoch.

V Danielových proroctvách sú predložené biblické dejiny sveta. Daniel v tom čase veľmi detailné hovoril o celosvetových ríšach a ich vládcoch. Písmo v celých dejinách sveta hovorí len o piatich celosvetových ríšach (kráľovstvách). Štyri už boli a piata ešte len príde. Proroctvá týkajúce sa predchádzajúcej doby sa do bodky naplnili a sme si istí, že tak sa naplnia aj proroctvá o budúcej piatej ríši.

Danielove, ale aj proroctvá iných Božích prorokov poukazujú na to, že Boh je zvrchovaný a riadi celé dejiny ľudstva, dejiny všetkých národov. Ich proroctvá mohli byť pravdivé a naplniť sa len preto, že zjavenie o nich dostali od Boha. My veríme a prijímame, že to, čo Boh zjavuje sa do bodky aj naplní.

Starozákonné proroctvá sa týkajú aj nás dnes, lebo pred nami sú udalosti, ktoré sú ohlasované už cez starozákonných prorokov a sú zapísané v Písmach a preto môžeme s istotou vedieť a hovoriť, že to, čo sa v nich oznamuje sa aj stane. Pred nami je celosvetová ríša, ktorú ohlasoval predovšetkým Daniel. Je dôležité dobre porozumieme biblickým dejinám predpovedaných Božím prorokmi, lebo tým lepšie porozumieme tým udalostiam, ktoré majú ešte len prísť. Dôležitosť spočíva v tom, že prichádzajúca ríša ponesie charakteristiky a vlastnosti ríš, ktoré už boli a už sú minulosťou. V tejto 2. kapitole je obrazne sumárne predstavených všetkých päť ríš a jednotlivo sú opísané v ďalších Danielových a iných proroctvách.

V tomto diely sa venujeme videniu, ktoré Daniel dostal v súvislosti s výkladom Nabuchodonozorovho sna (Daniel 2. kapitola). Udialo sa to v druhom roku kralovania Nabuchodonozora^{B)} v dobe, keď svetovou vládnucou ríšou bola práve Babylonská ríša. Presnejšie, bola to Novobabylonská ríša, ktorá vznikla v rokoch 626 a zanikla v roku 539 pred Kr.

Danielovo videnie z 2. kapitoly

Ty, kráľu, si videl a hľa, nejaký veľký obraz, a ten veľkolepý obraz, ktorého blesk bol náramný, stál pred tebou a bol na pohľad strašný... (Daniel 2:31-36).

Nabuchodonozorov sen

V druhom roku kralovania Nabuchodonozora sa babylonskému kráľovi sníval sen, ktorý mu nevedeli oznámiť a vyložiť jeho učenci a veštcí. Sen kráľovi oznámil a vyložil Daniel, ktorému sen a jeho výklad zjavil Boh nebies (2:27-30). Preto o Nabuchodonozorovom sne môžeme hovoriť aj ako o Danielovom videní.

Nabuchodonozor videl vo svojom sne obraz, ľudskú postavu:

„31 Ty, kráľu, si videl a hľa, nejaký veľký obraz, a ten veľkolepý obraz, ktorého blesk bol náramný, stál pred tebou a bol na pohľad strašný.

32 Hlava obrazu bola z výborného zlata, jeho prsia a jeho ramená boli zo striebra, jeho brucho a jeho bedrá z medi,

33 jeho hnáty zo železa a jeho nohy čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny.“

34 A hľadel si dotiaľ, až sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a uderil obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hlíny, a rozbil ich na prach.

35 Vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato, a bolo to ako plevy z humna letného času, a odniesol to vietor tak, že sa tomu nenašlo nikde miesta, a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem.

Postava bola zložená z rôzneho materiálu. Jej hlava bola zo zlata, ramená a hrud' zo striebra, brucho a bedrá z medi, dolné končatiny: hnáty zo železa a nohy zo železa a hlíny (2:31-43). Postava je zostavená z piatich materiálov: zlato, striebro, meď, železo a hlina. Jednotlivé časti postavy predstavujú kráľovstvá celosvetového rozsahu či celosvetové ríše, ako to uvádzajú nasledujúce verše.

Tieto kráľovstvá, podľa Danielovho výkladu, prichádzali jedno po druhom:

„37 Ty, kráľu, si kráľom kráľov, pretože ti Boh nebies dal to kráľovstvo i tú moc i silu i slávu,

38 a všetko všade, kde len bývajú synovia človeka i poľná zver i nebeské vtáctvo, dal do tvojej ruky a učinil ťa pánom nad tým nad všetkým. Ty si tou zlatou hlavou.

39 A po tebe povstane iné kráľovstvo, nižšie ako je tvoje, a zase iné, tretie kráľovstvo, ako medené, ktoré bude panovať na celej zemi.

40 A štvrté kráľovstvo bude tvrdé ako železo, lebo železo drví a krúši všetko, a teda ako železo, ktoré poláme to všetko, tak aj ono rozdrví a poláme“.

O štvrtom kráľovstve (z verša 40) Daniel v ďalších veršoch upresňuje:

„41 A že si videl nohy a prsty čiastočne z hrnčiarskej hlíny a čiastočne zo železa, to znamená, že to bude rozdelené kráľovstvo; ale bude v ňom ešte niečo z pevnosti železa, lebo si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata.

42 A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny znamenajú, že kráľovstvo bude z častky silné a z častky krehké.

43 A to, že si videl železo zmiešané s hlinou obyčajného blata, znamená, že budú spojené na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne ľnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou“.

Nasledujúce kráľovstvo ukončilo vládu predchádzajúceho, pohltilo ho. Jednotlivé kráľovstvá sa celosvetovými vládcami stávali postupne jedno po druhom. Až došlo k tomu, že Nabuchodonozor vo svojom videní videl, že sa odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, **a uderil obraz do nôh, ktoré boli zo železa a z hlíny**, a razom boli na prach rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato *a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem* (verše 34-35).

Kameň, ktorý uderil obraz, sa stal veľkým vrchom a naplnil celú zem a čo to znamená, vysvetľujú ďalší verš:

*„**44** A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky.*

***45** Lebo si videl, že sa od vrchu odtrhol kameň, ktorý nebol v rukách, a rozbil na prach železo, meď, hlinu, striebro i zlato...“*

Účelom videnia, ktoré kráľ dostal vo sne a Danielovho výkladu tohto sna, bolo Božie oznámenie Nabuchodonozorovi budúcich udalostí: „...*Veľký Boh oznámil kráľovi, čo bude po tomto. A sen je istý, a jeho výklad je verný*“ (verš 45).

Svetové ríše v Danielovom prorocke

Prorockto opisuje päť celosvetových ríš (kráľovstiev), ktoré sú predstavené obrazne cez zlato, striebro, meď, železo a hlinu a ako jednotlivé časti ľudského tela (verše 32-33).

Ide o nasledovné ríše:

Hlava zo zlata je Babylonská ríša (verše 37-38).

Ramená a hrud' zo striebra je Perzsko-Médskariša (tiež len: Perzská ríša, verš 39).

Brucho a bedrá z medi je Grécko-Macedónska ríša (tiež len: Grécka ríša, verš 39).

Hnáty zo železa a nohy zo železa a hlíny je Rímska ríša (verš 40). *Hnátmi* sa tu rozumejú časti dolných končatín s dlhými kosťami, teda časti ľudského tela od bedrového kĺbu po členok. *Nohy* sú ostávajúca spodná časť dolných končatín (členok, priehlavok a prsty).

Nohy svojou štruktúrou a materiálom sú rozdielne od hnátov. Nohám je vo veršoch 41-43 venovaná zvláštna pozornosť a hovorí sa o nich ako zvláštnom kráľovstve, ktoré je pospájané, je úniou viacerých kráľovstiev. Prsty (jednotlivé kráľovstvá) sú zo železa a sú pospájané hlinou. Vo verši

43 sa o tomto kráľovstve hovorí v množnom čísle, teda ako o jednom, ale zloženom kráľovstve. Bude to kráľovstvo z čiastky silné a z čiastky krehké (verš 42).

Na rozdiel od nôh, hnáty postavy sú utvorené len z jedného materiálu, ktorým je železo. O železe je povedané, že krúši (láme, ničí, hubí) všetko, a rovnako tak bude robiť aj kráľovstvo, ktoré je predstavené hnátmi (verš 40). Podobne aj predchádzajúce tri kráľovstvá sú predstavené len z jedného druhu materiálu. Rímskej ríši sa podrobnejšie venujeme nižšie.

Detaily videnia

V prorocktvách je dôležitý každý detail, každé slovo. V tomto videní dôležitými sú nasledovné detaily, ktoré nesmieme prehliadnuť:

a) Podľa Písma, v celej doterajšej histórii sveta existovali len štyri celosvetové zemské ríše: Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska. Boli a už nie sú, ale podľa prorociet, v budúcnosti bude existovať ešte jedna zemská celosvetová ríša. Táto ríša bude odstránená druhým príchodom Pána Ježiša Krista a po nej na zemi bude existovať už len nebeské kráľovstvo, ktoré nikdy nezanikne. Toto je oznámené cez kameň, ktorý nebol v rukách človeka.

b) Všetky štyri ríše na scénu svetových dejín prichádzali postupne – jedna po druhej. Jedna zanikla a hneď po nej nastúpila ďalšia. Nasledujúca ríša vojenskou silou odstránila predchádzajúcu ríšu. Nikdy nebolo tak, žeby na svete vedľa seba existovalo viacero celosvetových ríš súčasne – hoci len dve. Celosvetovou môže byť vždy len jedna a existovať na svete len ako jediná vládnuca.

c) Nebeské kráľovstvo – tisícročná vláda Pána Ježiša Krista a jeho svätých, ako tomu rozumieme aj z ďalších prorociet – v prorocktvě Daniela nastúpilo tak, že kameň udel obraz do *nôh* (do spodnej časti dolných končatín, nie do *hnátov*) a rozbil ich (nohy) na prach (Daniel 2:34). Po tom, ako bolo zničené kráľovstvo predstavené nohami, ihneď nastúpilo nebeské kráľovstvo.

d) Súčasne s tým, ako bolo zničené (*na prach rozbité*) kráľovstvo predstavené nohami, boli razom s ním, súčasne, zničené aj všetky ostatné kráľovstvá predstavené ako železo, hlina, meď, striebro a zlato a už nikdy viac sa im nenašlo nikde miesta (verš 35). Teda, všetky zemské kráľovstvá boli zničené a zanikli odrazu, hoci na scéne svetových dejín sa objavovali a účinkovali postupne, nie odrazu, ako to uvádza Danielovo prorocktvó.

e) Skutočnosť z bodu d) je zosilnená a rozvedená vo verši 44: „*A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky.*“ Aj v tomto veršisa výrazom: *za dní tých kráľov* hovorí, že králi (kráľovstvá) budú existovať súčasne, hoci historicky doterajšie celosvetové kráľovstvá prichádzali postupne, jedno po druhom. V ďalšom texte týmito detailom venujeme pozornosť.

Zemské kráľovstvá, ktoré boli a už nie sú

Obraz, ktorý kráľ videl vo svojom sne, bol veľký, na pohľad veľkolepý, nádherný, jagavý, jeho jas náramný (náramnej slávy) a súčasne aj strašný – budil úžas a strach (verš 31). Na vrchole svojej moci a slávy všetky tieto ríše budili obdiv svojím bohatstvom, leskom, mocou a rešpekt a strach celosvetovou nekompromisnou nadvládou.

Všetky štyri boli zemské ríše. História všetkých štyroch dobre poznáme. Vieme kedy vznikli a kedy zanikli. Poznáme ich vládcov aj ich sídelné mestá. A poznáme aj ich charakteristické črty, vlastnosti a spôsoby. Boli takými, akými sú cez proroctvá predstavené v Písme. Zemské ríše historicky nastupovali jedna po druhej tak, že nasledujúca ríša odstránila predchádzajúcu vojenskou silou a mocou. Všetky doteraz známe a vyššie vymenované štyri svetové ríše sa na scéne ľudských dejín objavili, existovali a zanikli, ale nebeské kráľovstvo na zemi ešte nevládne. V tejto sérii článkov sa budeme venovať aj tejto otázke. Budeme skúmať Písmo a hľadať aj vysvetlenie prečo to tak ešte nie je.

Stručná charakteristika Babylonskej, Perzskej a Gréckej ríše

Babylonská ríša

Presnejšie: **Novobabylonská ríša**

Novobabylonská ríša (626 – 539 pred Kr.), známa aj pod menom **Chaldejská ríša**, predstavovala posledné obdobie starovekej Babylonie a jej najväčší mocenský aj kultúrny rozkvet.

Babylonská ríša (tiež: Babylonia) má dlhú históriu. Jej počiatky siahajú až k stavbe Babylonskej veže. V 7. storočí pred Kr. bola asýrskou provinciou. Babylonskí vládcovia sa pokúšali získať samostatnosť. Vodcom v úsilí za babylonskú nezávislosť bol Nebopolasar. To sa mu aj podarilo a v roku 626 pred Kr. bol korunovaný za Babylonského kráľa. Sprvu nevelké novobabylonské územie rýchlo rozšíril.

V roku 605 pred Kr. Nebopolasar zomrel a za babylonského kráľa bol korunovaný jeho syn Nabuchodonozor.

Jehojakim, ktorý bol kráľom v Judsku od roku 608, sa stal Nabuchodonozorovým poddaným. Poklady z jeruzalemského chrámu a prvá vlna zajatcov, medzi ktorých patrili Daniel a jeho priatelia, boli odvedené do Babylona (Daniel 1:1-2) Nabuchodonozorom. Ako rok ich odvedenia do Babylona sa uvádza rok 605 pred Kr. Podľa niektorých zdrojov k týmto udalostiam došlo už v roku 606 pred Kr.

Nabuchodonozor, ktorý zdedil silné politicky zabezpečené kráľovstvo, venoval počas svojej vlády veľa úsilia výstavbe mesta Babylon. V kráse a vznešenosti bol Babylon najvelkolepejším mestom staroveku. Nabuchodonozor zomrel v roku 562 pred Kr. Babylonská ríša zanikla v roku 539. Porazil ju Peržan Kýros Veľký a Babylonská ríša sa stala súčasťou Perzskej ríše.

Perzská ríša

Presnejšie: **Staroperzská ríša (Achajmenovská ríša)**

Zakladateľom Perzskej ríše, od roku 539 pred Kr. považovanej za svetovú veľmoc, je Kýros (Kýros II.

Veľký), ktorý zjednotil perzské kmene a zvrhol nadvládu Médov. Kráľom bol v rokoch 559 – 530 pred Kr. Kraloval až do svojej smrti. Podrobil si Médske kráľovstvo, Novobabylonskú ríšu a iné krajiny.

Dôležitou črtou ríše bolo, že zaviedla vyspelú správu postavenú na 20 satrapiách (provinciách) na čele ktorých stáli *satrapi* (miestodržiteľia, guvernéri, správcovia)^{c)} a budovala obchodné cesty.

Kýros dovolil podmaneným národom v ríši zachovať si svoje náboženstvo a kultúrne zvyky. V prvom roku svojej vlády v Babylone (asi 538) vydal edikt na návrat Židov do ich vlasti. Týmto ediktom (kráľovským výnosom, dekrétom) sa skončilo 70-ročné zajatie (vyhnanstvo) Židov. Perzská ríša trvala od roku 550 do roku 330 pred Kr.. Bola porazená gréckym kráľom Alexandrom Veľkým v rokoch 334–330 pred Kr..

Grécka ríša

Perzskej ríše sa v roku 330 definitívne zmocnil Alexander Veľký. Alexander Veľký náhle zomrel v Babylone v roku 323. Jeho smrťou sa Grécka ríša v nasledujúcich dvadsiatich rokoch rozpadla na štyri menšie následnícke ríše, označované aj ako *diadochie*, v ktorých sa satrapmi (vládcami, neskôr kráľmi, diadochmi) stali Alexandrovi velitelia vojska a druhovia. Tak vznikli ríše:

1. Seleukova ríša Sýrsko-Babylonská („kráľ severu“, Daniel 11:6-7, 11);
2. Ptolemaiova ríša v Egypte („kráľ juhu“, Daniel 11:5 9 11);
3. Kassandrova ríša, čo bola pôvodná starogrécka krajina Macedónsko-Grécka;
4. Lysimachova ríša, územie Trácie. V súčasnosti Trácia je časťou južného Bulharska, severovýchodného Grécka a európskej časti Turecka.

Tieto ríše postupne dobyli alebo ovládli a k svetovláde sa tým dostali Rimania. Diadochie boli štyri samostatné ríše, ale stále grécka vláda nad svetom. Grécka nadvláda nad svetom skončila v roku 31 pred Kr. porážkou poslednej, Ptolemaiovej diadochie. Porazil ju rímsky vojvodca Gaius Octavianus (v roku 27 pred Kr. vyhlásený za cisára s menom Augustus). Tým sa celosvetovým vládcom stala Rímska ríša.

Rímska ríša

Z Danielovho videnia najzaujímavejšia je táto štvrtá celosvetová ríša

Stručný prehľad histórie ríše

Kráľovstvo (753 – 510 pred Kr.): Podľa legendy Rím založili bratia Romulus a Remus v roku 753 pred Kr. V tomto období Rím bol mestským štátom ovládaný kráľmi.

Republika (510 – 27 pred Kr.): Po vyhnaní posledného kráľa vznikla republika, v ktorej moc držali volení úradníci (konzuli) a senát.

Cisárstvo (oficiálne od roku 27 pred Kr. – 476/1453 po Kr.). Vzniklo po období občianskych vojen a porážke poslednej diadochie (gréckeho Egypta v roku 31 pred Kr.). V roku 27 pred Kr. bol Gaius Octavianus vyhlásený za prvého cisára pod menom Augustus.^{D)}

Ríša v Danielovom prorocke

Viac pozornosti venujeme štvrtej ríši, ktorou je kráľovstvo Rímskej ríše, ktorá je predstavená dolnými končatinami ako *hnáty* a *nohy*. Tomu sa dá rozumieť, že v skutočnosti tu sa hovorí o dvoch ríšach. *Hnáty* (horné časti dolných končatín) sú monolitom, sú z jedného materiálu, sú zo železa – to je jedna ríša. *Nohy* (spodné časti dolných končatín) sú akousi zmesou železa a hliny a to je druhá, už iná ríša.

Ríša predstavená hnátmi zo železa (Rímska ríša), sa stala celosvetovou ríšou hneď po ríši predstavenej bedrami a bruchom z medi (Grécka ríša). Rímska ríša predstavená hnátmi, ako aj predchádzajúce tri, je už minulosťou, zatiaľ čo ríša predstavená nohami zo železa pospájaného hlinou, ešte len príde.

Nohy sú spodná časť dolných končatín a predstavujú desať kráľovstiev dohromady spojených v jedno kráľovstvo, v jednu úniu, v jeden celok (členok, priehlavok a desať prstov; nohy ako železo a hlina). Takéto kráľovstvo, na rozdiel od predchádzajúcich štyroch, na zemi ešte nebolo a neexistuje ani dnes. Daniel videl, že do tohto kráľovstva udrie kameň, ktorý nebol v rukách človeka. Rozumieme tomu tak, že toto kráľovstvo na zemi vznikne v budúcnosti a nebude zničené tak, ako predchádzajúce kráľovstvá, ktoré boli zničené ľudskou vojenskou silou, ale bude zničené nadprirodzenou silou. Táto skutočnosť je oznámená a objasnená v ďalších prorockách a budeme o tom písať v ďalších dieloch.

Rímska ríša (hnáty) vládla svetu na zemi v čase prvého Kristovho príchodu. S prvým Kristovým príchodom prišlo na zem aj nebeské kráľovstvo, avšak ešte nie vo viditeľnej moci a sláve, nie vo viditeľnej podobe. Toto kráľovstvo sa na zemi existuje len v srdciach Božích detí (Matúš 12:28; Lukáš 17:21; Rímskym 14:17). Aj v súčasnej dobe ešte všetky zemské kráľovstvá patria Satanovi (Lukáš 4:5-7).^{E)}

Podľa Danielovho výkladu videnia kameň uderí do nôh, uderí do ríše, ktorá bude existovať na zemi v budúcnosti a bude existovať až dovtedy, kým nebude nahradená nebeským kráľovstvom. Ako píšeme aj vyššie, rozumieme tomu tak, že štvrté kráľovstvo je v Danielových prorockách chápané (zjavené) v dvojakom zmysle: jednak ako zemská Rímska ríša (ktorá bola a už nie je – hnáty) a jednak ako duchovná ríša, ktorá v súčasnosti už existuje neviditeľne, ale ešte nevstúpila na scénu ľudských dejín (nohy). Táto ríša (nohy) ešte nie je zviditeľnená, ešte sa len formuje, pripravuje a viditeľnou zemskou ríšou sa stane v budúcnosti – zdá sa, že už nie príliš vzdialenej. Aj o tejto budúcej ríši podrobnejšie a viac píšeme v ďalších dieloch.

Rímska ríša v zemskom pohľade

Rímska ríša vládla na zemi najdlhšie zo všetkých predchádzajúcich ríš. Počiatok Ríma, ako štátneho útvaru (zskupenia), siaha do 8. storočia pred Kr., keď na Apeninskom polostrove na území dnešného mesta Rím vznikol mestský štát. Za počiatok celosvetovej vlády Rímskej ríše sa však považuje až rok 31 pred Kr. V tomto roku porazil rímsky vojvodca Julius Octavianus Augustus ptolemaiovský grécky

Egypt, poslednú zo štyroch nástupníckych ríš Alexandra Veľkého. Egypt sa stal rímskou provinciou.^{D)} Tým padol aj posledný zvyšok gréckej Alexandrovej ríše a Rím sa stal neobmedzenou celosvetovou ríšou^{F)}

Zo starovekého Ríma pochádza súčasné právo, kresťanstvo ako štátne náboženstvo a čiastočne aj filozofia a vedy, ako aj základy dnešného štátneho zriadenia mnohých štátov.

Rímska ríša (rímske cisárstvo) si udržala jednotu a svetovládu až do roka 395 po Kr., keď sa rozpadla na dve časti, na dve ríše: na Západorímsku, ktorej ústredím bol Rím, a Východorímsku s hlavným mestom Konštantínopol (slovenský názov Carihrad, dnešný Istanbul). Rímsky cisár Konštantín (vládol v rokoch 306-337 po Kr.). Traduje sa, že zaviedol v Rímskej ríši kresťanstvo ako štátne náboženstvo (podrobnejšie o tom v poznámke G).

Vnútoraná slabosť spojená s barbarskými vpádmi germánskych kmeňov prichádzajúcimi z východu, spôsobila zánik Západorímskej ríše. K tomu došlo v roku 476 po Kr. Tento rok sa tradične považuje aj za koniec staroveku.

Východorímska ríša, čiže Byzancia, prežila ďalších tisíc rokov. Konštantínopol padol do rúk osmanským Turkom až v roku 1453 po Kr. Traduje sa, že Byzantská ríša (Byzancia), ktorá existovala v období rokov 395 až 1453 po Kr., sama seba považovala za neprerušenie pokračovateľa Rímskej ríše.

Všetky spomínané štyri svetové ríše sú dnes už minulosťou. Vnikli tak, ako bolo o nich predpovedané, prežili nádherný vzostup v lesku a sláve a zanikli. Zanikla aj Rímska ríša, ktorá bola celosvetovou ríšou v rokoch 31 až 395 po Kr.

Na čo však nesmieme zabudnúť a na čo upozorňujeme už teraz je, že kráľovstvo predstavené spodnou časťou dolných končatín (nohami) je organicky spojené s ich hornou časťou (hnátmi). Okrem tohto, dôležité je aj to, že hlavný, nosný materiál nôh je ten istý akým je aj materiál hnátov, a tým je železo, ktoré krúši, ničí, láme všetko (verš 40). A takým bude aj toto kráľovstvo (nohy), ktoré rozdrví a zničí všetko.

Nohy a kameň v Danielovom prorockve

Danielov výklad videnia o *nohách* a *kameni* má eschatologický význam. Týka sa budúcich vecí v súvislosti s druhým príchodom Krista a skonaním sveta.

Ríša zo železa a hlíny je čiastočne silná a čiastočne krehká (verš 41-42): „*A prsty na nohách čiastočne zo železa a čiastočne z hlíny znamenajú, že kráľovstvo bude z čiastky silné a z čiastky krehké*“ (verš 42). Nohy vo videní sú predstavené ako ríša, ktorá vznikne na spôsob spojenectva, t. j. cez uzavreté zmluvy (zmluvné spojenectvo; verš 43). Všetky doterajšie štyri zemské ríše (Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska) vznikli tak, že si podmanili okolité národy vojensky a zriadili nad nimi svoju vládu. Na spôsob spojenectva by v budúcnosti mala vzniknúť Antikristova ríša: „*A uzavrie pevnú zmluvu s mnohými za jeden týždeň...*“ (Daniel 9:27). Aj Antikrist povedie vojny, ale budúca celosvetová ríša pod jeho vedením vznikne cez zmluvné spojenectvá. Bude pozostávať z celkov („*kraľovstiev*“), ktorých spojenectvo „*bude na spôsob semena človeka; ale nebudú pevne ľnúť jeden k druhému, tak, ako sa železo nespojí s hlinou*“ (verš 43).

Všetko nasvedčuje tomu, že k zániku ríše predstavenej nohami zo železa a hlíny (verš 34), a tým aj k zániku všetkých štyroch ríš súčasne (verš 35), v zmysle Danielovho výkladu videnia sna, nedošlo rozdelením Rímskej ríše v roku 395 po Kr. Nedošlo k tomu ani zánikom jej západnej časti v roku 476,

ani zániku východnej časti v roku 1 453. Dôvod je zrejmý. Podľa Daniela 2:35 zaniknú všetky štyri ríše odrazu, spoločne (*vtedy bolo razom rozdrvené železo, hlina, meď, striebro i zlato* – verš 35). Z histórie však vieme, že tieto štyri zemské ríše vznikali jedna po druhej, a tak postupne aj zanikali.

Ich súčasný zánik v Danielovom proroctve bude znamenať zánik celosvetového poriadku (systému) vlád zemských kráľovstiev. My dnes žijeme v západnej civilizácii v štátoch, v ktorých sa vláda (moc) realizuje prostredníctvom parlamentnej demokracie, vlád a prezidentov. To ale neznamená, že tomuto svetu nevládnú (i keď skryte) vládcovia pod duchovnou nadvládou Satana. Navyše, systém vlády v západnej civilizácii sa považuje za rímsky, za dedičstvo Rímskej ríše. Podľa Danielovho videnia okamžite po zániku týchto štyroch kráľovstiev na zemi vzniká nebeské kráľovstvo: „*A za dní tých kráľov ustanoví Boh nebies kráľovstvo, ktoré nebude skazené nikdy až na veky. A to kráľovstvo nebude ponechané inému ľudu. Rozbije všetky tie kráľovstvá na prach a učiní im koniec, ale ono bude stáť až na veky*“ (Daniel 2:44); „*a kameň, ktorý uderil obraz, stal sa veľkým vrchom a naplnil celú zem*“ (verš 35), k čomu ale ešte stále nedošlo.

Záver

Záverom tohto dielu môžeme teda povedať, že v Danielovom videní predstavená ríša má dva spôsoby existencie. Jeden je ako Rímska viditeľná ríša, ktorá zanikla v roku 395 po Kr. (alebo ako Východorímska ríša až v roku 1 453). Druhým je, ako aj v prítomnosti pretrvávajúca neviditeľná ríša, ktorá vládne a pôsobí neviditeľne, a ktorá sa na scéne svetových dejín viditeľne ešte len objaví v budúcnosti. V nej sú (a aj budú) obsiahnuté svojím charakterom a spôsobom vládnutia aj predchádzajúce štyri celosvetové ríše. Viac v nasledujúcich dieloch.

Príde čas, keď Boh ustanoví kráľovstvo, ktoré nebude skazené až naveky. V starozákonných proroctvách sa toto kráľovstvo javí ako primárne zaslúbené Izraelu. Preto aj učeníci, rozumejúci tomu, že Ježiš je zaslúbený Mesiáš a syn Dávidov, ktorý sa má posadiť na Dávidov trón (Lukáš 1:32), sa pýtajú Pána Ježiša, kedy obnoví Izraelu kráľovstvo (Skutky 1:6). V novozákonných písmach je Božie, nebeské kráľovstvo vždy spájané s učeníkmi, s uverivšími zo Židov i pohanov, teda s Božím ľudom, ktorý neskôr po Letniciach Písmo nazýva *Cirkev zo Židov i pohanov*.

Podľa novozákonného zjavenia zmárí Kristus pri svojom druhom príchode sem na zem všetky existujúce kráľovstvá a vlády a nastolí svoje tisícročné kráľovstvo (Zjavenie 5:10, 20:4). Spolu s ním v tomto kráľovstve bude vládnuť aj jeho ľud (Zjavenie 1:6, 5:10, 20:4). V Danielovom videní v 2. kapitole ide práve o toto tisícročné kráľovstvo Krista na starej zemi a jeho pokračovanie vo večnosti v novom nebi, na novej zemi a v novom Jeruzaleme.

Poznámky a zdroje

A) Rozdelenie prorokov na „veľkých“ a na „malých“ nie je podľa ich dôležitosti (významu), ale podľa rozsahu ich kníh.

B) Nabuchodonozor kraloval v rokoch 606 až 562 pred Kr.

C) Pripomeňme si, že vládu nad kráľovstvami sveta má Satan preto, lebo mu bola daná (Lukáš 4:6). Vládu nad svetom mu odovzdal Adam, keď podľahol jeho pokušeniu a tým zhrešil. To, že táto vláda bola daná Satanovi, však podlieha zvrchovanej Božej vôli. Boh vo svojej zvrchovanosti túto vládu aj ukončí.

Satan má vládu nad kráľovstvami sveta, a komu chce, tomu ju dá a v budúcnosti tak aj urobí, dá ju tomu, kto sa mu podriadi a kto ho poslúchne (Lukáš 4:6; Zjavenie 13:4). Napriek tomu, že Satan má vládu nad kráľovstvami sveta, jeho vláde, ako aj vláde ktoréhokolvek kráľa, je nadradená zvrchovaná Božia vláda: „*Najvyšší panuje nad kráľovstvom ľudí, a komu len chce, tomu ho dá*“ (Daniel 4:14, pozri aj verše 29, 31-32). Je to Boh, kto dosadzuje kráľov a zosadzuje kráľov (pozri napríklad Daniel 5:18-31). Dokonca ešte aj srdce kráľovo je v ruke Hospodina: „*Srdce kráľovo v ruke Hospodinovej ako potôčky vody: kamkoľvek chce, ta ho nakloní*“ (Príslovia 21:1). Aj Nabuchodonozora ako celosvetového panovníka, kráľa kráľov, ustanovil za kráľa Boh (Daniel 2:37-38). Aj to, že to bol kráľ Nabuchodonozor, ktorý zavliekol Júdu do vyhnanstva, bolo Božie rozhodnutie. Preto Hospodin aj ponížil Nabuchodonozora, aby kráľ kráľov spoznal, že je to Boh, kto má najvyššiu vládu. Kráľ Balsazár, panujúci po Nabuchodonozorovi, sa pred Bohom neponížil, a tak Boh ukončil jeho kraľovanie i jeho ríšu (Daniel 5:28, 30-31).

Keď dôjde k nastoleniu celosvetovej Antikristovej ríše v posledných časoch, keď Satan dá vládu nad svetom Antikristovi, bude to tiež z Božieho dopustenia, podľa zvrchovanej Božej vôle. Boh sám však vládu Antikrista aj ukončí a Antikrista potrestá, podobne ako to bolo v prípade kraľovania Balsazára a so zánikom Babylonskej (Chaldejskej) ríše. Satanovej vláde nad svetom vždy kladie hranice Boh. Satanova vláda je obmedzená Bohom čo do svojho trvania, ale aj čo do svojho rozsahu. Zreteľne to môžeme vidieť v knihe Jób. Keď bol Jób podrobený skúške z Božieho dopustenia, Satan mohol Jóbovi uškodiť iba toľko, koľko Boh dovolil. Nemohol prekročiť Bohom stanovené hranice. Podobne to bude na konci vekov. Z Božieho dopustenia bude prenasledovanie svätých Antikristom. Trvanie tohto prenasledovania bude vyvoleným skrátené (iným nie; Matúš 24:22; Marek 13:20).

D) V rôznych zdrojoch sa táto udalosť datuje do rokov 31 - 27 pred Kr. V roku 31 rímsky vojvodca menom Gaius Octavius (známy ako Octavianus) zaútočil na ptolemajovský Egypt a zvíťazil. Tým skončila celosvetová vláda grécka a svetu v skutočnosti začal vládnuť Rím. O štyri roky neskôr, v roku 27 pred Kr., rímsky senát vymenoval Octaviana za prvého občana Ríma, udelil mu čestný titul Augustus, čím sa oficiálne začalo obdobie Rímskeho cisárstva. Augustus sa stal prvým z radu mnohých rímskych cisárov, ktorí vládli na západe až do roku 476 pred Kr. a na východe až do roku 1453, keď Konštantinopol dobyli osmanskí Turci.

E) *satrap* (slovo staroperzského pôvodu z významom - „ochranca krajiny“). Bol to titul **miestodržiteľa** (guvernéra) provincie v starovekej Perzskej ríši (najmä za dynastie Achajmenovcov). Satrapovia mali v rukách civilnú aj vojenskú moc, vyberali dane a dohliadali na poriadok vo svojom regióne (satrapii).

F) Keď hovoríme o celosvetových ríšach, na celosvetovú ríšu sa musíme vždy dívať ako na *systém*. Teda na charakter, spôsoby, vytvorené vzťahy, zavedenú morálku, ideológiu a ustanovené štátne náboženstvo a pod.. Podstata zmeny celosvetovej vlády spočíva predovšetkým v zmene systému.

G) Konštantín sa stal cisárom po smrti svojho otca v roku 306 pred Kr., keď ho za cisára vyhlásili jeho vojaci v Británii. Rímska ríša bola v tom čase rozdelená medzi viacerých vládcov, tzv. tetrarchov. Konštantín bol jeden z nich, nevládol sám v celej Rímskej ríši.

Ríša bola rozdelená na západnú časť a východnú časť. V roku 312 Konštantín porazil rivala Maxentiusa v bitke pri Milvijskom moste pri Ríme. Tým sa stal vládcom západnej časti ríše. Vo východnej časti vládol Licinius. V roku **313** Konštantín spolu s cisárom (tetrarchom) Liciniusom vydali **Milánsky edikt**, ktorý **legalizoval kresťanstvo** a zaručil náboženskú slobodu v celej Rímskej ríši. Vzťahy medzi nimi sa postupne zhoršovali a medzi sebou bojovali.

K poslednej bitke medzi Konštantínom a Liciniom došlo v septembri 324 pred Kr. pri Chrysopolise. V tejto bitke Konštantín definitívne porazil Licinia a stal sa vládcom (cisárom) celej Rímskej ríše.

Od roku 324 až do svojej smrti v roku 337 Konštantín vládol ako jediný cisár. Založil mesto Konštantinopol (v slovenskom pomenovaní Carihrad, dnešný Istambul) a vládu z Ríma preniesol sem. V ríši upevnil kresťanstvo a v roku 325 zvolal známy Nicejský koncil. Kresťanstvo sa v Rímskej ríši štátnym náboženstvom stalo až v roku 380, keď cisár Theodosius I. vydal Solúnsky edikt.

Uverejnené: 22. februára 2026

Prechod na [Prológ](#)

Prechod na Proroctvá o svetových ríšach – 2. diel

Prechod na [Najnovšie články](#) na stránke

Prechod na úvodnú stránku – [Úvod](#)